

דברים במלאות אחד-עשר חודש לפטירתו של

אחי אהרן יהושע ז"ל

ירושלים, כ"ד בתמוז תשס"ב (4.7.2002)

אחי היקר אהרן,

היום מלאו אחד-עשר חודש מאז לכתך מעימנו. הותרת אותנו עם געגועים וזכרונות. כל מי שהכיר אותך ידע לספר על רוחב ליבך. אוהב אדם ואוהב משפחה היית. החיוך היה הסמל המסחרי שלך. אתה היית בעיני סמל לאב אוהב, לבעל מסור, לסב המקרין חום על סביבתו. סמל לאח. לא חלף יום מבלי שהתעניינת מה קורה אצל כל אחד מבני המשפחה. היית שותף מלא לשמחה ולעצב של כל אחד מאיתנו. אף שחלפו עשרות רבות של שנים מאז פטירתם של אבא ואימא, לא שכחת אותם לרגע ומידי שנה הקפדת על קיום אזכרה מכובדת לזכרם. כי אב ואם - הם אב ואם לאין קץ. דרך חייך יכולה לשמש דוגמה ומופת לכולנו.

לי אישית היית ותישאר אח אוהב ואהוב, שהמתיק לי את שנות ילדותי המוקדמות. אתה הייתה בשבילי הסמל של האח הגדול שאותו ביקשתי לחקות. כשחזרת לחופשה במלחמת העצמאות שבה שירתת כחבלן, הבטתי בך בהערצה וראיתי בך את הגיבור המשפחתי שלנו. כשהקמת בית ומשפחה משלך הצלחת ליצור בביתך, יחד עם רעייתך שושנה שתחיה, אווירה משפחתית מופלאה.

כל חייך הקפדת על ניקיון אישי ועל הופעה נאה. אתה היית סמל של אדם שאישיותו טהורה מבפנים והופעתו נקיה מבחוץ. היית נקי וטהור בפני אלוהים ואדם.

נדמה לי ששני השירים של המשוררת זלדה, שהתגוררה לא הרחק מביתנו בשכונת הבוכרים, יכולים לתת מושג לכאב הפרידה. להליכה שלך כשמאחוריך אתה מותיר שובל של משפחה אוהבת ובראש וראשונה את אשתך, שסעדה אותך עד יומך האחרון.

כאשר חי המלך

כאשר חי המלך

היה כבוד בת המלך

פנימה

בבית.

עכשיו הבית געגועים געגועים.

כאשר חי המלך

הייתה צניעות

היה חג.

כאשר חי המלך

היתה השבת שושנים

עכשיו היא פצע.

כאשר חי המלך
 היו המחשבות שבלב
 ציפורים
 שהתעופפו בערב,
 שחיכו למנוחת הערב.
 עכשיו חשופים שרשי
 ואנשים מדלגים עליהם.

עמדתי בירושלים

עמדתי
 בירושלים
 התלויה על ענן,
 בבית הקברות
 עם אנשים בוכים,

עץ עקום
 הרים מטושטשים
 ומגדל.
 הלוא אינכם!
 דיבר אלינו
 המות.
 הלוא אינך!
 הוא פנה אליי.

עמדתי
 בתוך ירושלים
 המשובצת בשמש
 המחייכת כמו כלה
 בשדה
 על יד עשב דק וירוק.

מדוע פחדת ממני אתמול בגשם?
 דיבר אליי המות.

הלוא אני אחיד
 השקט והגדול.

ואתה הלכת והחיוך שובה הלב שלך חסר לנו. היית החוט המקשר בין כל חלקי המשפחה. החיים לא היטיבו איתך כששניים מנכדיך – זיוי וכפיר זכרונם לברכה - נלקחו בחיך. שם אל מול חיי הנצח סגרת איתם מעגל.

אנו יכולים להתנחם בעובדה שהותרת לנו את 'ערך האהבה', שהוא ערך עליון בחייו של אדם.

אהבת אדם, אנושיות וחיוך חם ואהב ועיניים בהירות מלאות אור וטון דיבור חם, הבוקע ממעמקי הלב, עשו את שלהם והיטיבו עם משפחתך ועם הסובבים אותך.

אחי היקר אהרון, נוח בשלום על משכבך. נזכור אותך לעד. נזכור את המורשת שהותרת מאחוריך.